

U c h w a ł a Nr XIII/74/80
Miejskiej Rady Narodowej w Gliwicach
z dnia 4 lipca 1980 r.

w sprawie : nadania nazw nowym ulicom

termin wykonania uchwały : 31 sierpnia 1980 r.

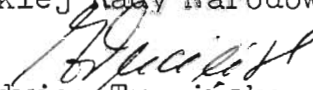
odpowiedzialny za wykonanie uchwały : Prezydent Miasta

Miejska Rada Narodowa w Gliwicach działając na podstawie art. 15 ust. 2 pkt. 7 ustawy o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 r. /Dz.U.Nr 26 poz. 139 z 1975 r./ oraz § 1 pkt. 1 Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968 r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości /M.P. nr 30 poz. 19/

u c h w a ł a

1. Nadać nazwy nowopowstałym ulicom według załącznika nr 1
2. Wykonanie niniejszej uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta.

Z-ca Przewodniczącego
Miejskiej Rady Narodowej

Jadwiga Trzcicka

Załącznik nr 1

Stosownie do uchwały Miejskiej Rady Narodowej nr XIX/88/77 z dnia 23.06.1977 r. ustalającej zasady nazewnictwa dla nowo-powstających osiedli w Gliwicach, przyjęto dla osiedla Waryńskiego nazwy związane z nazwiskami wybitnych działaczy ruchu robotniczego, dla osiedla Mikołaja Kopernika nazwy pochodzące od nazw gwiazdo-zbiorów planet lub oznaczeń astronomicznych. Szczegółowe uzasadnienie nazw astronomicznych zostało zaczerpnięte z Wielkiej Encyklopedii Powszechnej, zaś charakterystyki działaczy ruchu robotniczego są opracowane w oparciu o dane archiwalne KC PZPR, Śląskiego Instytutu Naukowego oraz akta osobowe tych działaczy.

Zmiany nazwy ulicy Barakowej na ul. Równą wynikły z postulatu mieszkańców, które są uzasadnione i uznane za celowe, tym bardziej że ulica ta będzie wchodzić w ciąg nowoprojektowanej trasy i proponowana nazwa oddaje jej zasadnicze znaczenie.

Lp.	Osiedle	Ulica	Kwadrat mapy	Dane toponomastyczne
1.	Waryńskiego	Wiesława Ociepki	8/F	T-28
2.	"	Feliksa Niedbalskiego	"	T-29
3.	"	Stanisława Skibińskiego	"	T-30
4.	"	Filipa Sieronia	"	T-31
5.	"	Józefa Skalskiego	"	T-32
6.	"	Edwarda Żabińskiego	"	T-33
7.	"	Pawła Targosza	"	T-34
8.	M.Kopernika	Perseusza	6-7	WEP 8/576
9.	"	Bereniki	"	WEP 12/112
10.	"	Gwiazdy Polarnej	"	WEP 4/504
11.	"	Syriusza	"	WEP 11/171
12.	"	Jowisza	"	WEP 5/323
13.	"	Saturna	"	WEP 10/369
14.	Trynek dotychczas. ul. Barakowa	Równa		

Dane toponomastyczne

Uwaga: WEP - Wielka Encyklopedia Powszechna - tom/strona
T - Księga nazw ulic miasta Gliwic.

T-28/ WIESŁAW OCIEPKA - mgr praw- ur. 16.02.1922 r. w Sosnowcu, zginął tragicznie w katastrofie lotniczej pod Szczecinem 28.02.1973 r. - działacz polityczny i państwowy - poseł na Sejm PRL /w VII kadencji poseł z okręgu wyborczego Gliwice/. W okresie okupacji pracuje w Sosnowcu w fabryce lin i drutu, podejmując pierwsze kontakty z działającą w konspiracji Polską Partią Robotniczą. W dniach wyzwolenia czynnie ratuje fabrykę przed zniszczeniem przez okupanta. Od pierwszych dni Polskiej Ludowej organizuje w Sosnowcu Związek Walki Młodych, pełniąc równocześnie funkcje partyjne. Od lipca 1948 należy do czołowych aktywistów ZMP, pełniąc funkcję Sekretarza Zarządu Głównego ZMP. Po ukończeniu szkoły partyjnej, przechodzi do pracy w aparacie partyjnym, gdzie pełni kolejno odpowiedzialne funkcje: Sekretarza KW PZPR w Szczecinie, zastępcy kierownika, a następnie kierownika Wydziału Administracyjnego Komitetu Centralnego. IV Zjazd PZPR w 1964 wybrał tow. na zastępcę członka KC, zaś VI zjazd na członka KC PZPR. Od 1971 r. pełniąc funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych, do chwili tragicznej śmierci. Odznaczony Orderem Sztandaru Pracy I klasy i innymi odznaczeniami państwowymi.

Źródło: Pismo Centralnego Archiwum KC PZPR z dnia 27.04.1977 r.
L.dz. 52/4/77.

T-29/ FELIKS NIEDBALSKI - inż.górn. ur. 2.02.1920 r. w Bochum /Westfalia/, zm. 19.I.1972 r. w Rabacie - działacz polityczny długoletni I Sekretarz KM PZPR w Gliwicach, od 1968 Ambasador nadzwyczajny i pełnomocnik PRL w Królestwie Maroka. Do 1946 na emigracji w Westfalii i Francji, gdzie pracuje jako rębacz dołowy w kopalniach. Od 1939 związany z Francuską Partią Komunistyczną. W okresie II wojny światowej czynnie pracuje w francuskim ruchu oporu. Działacz PPR oraz Organizacji Pomocy Ojczyźnie we Francji. Po repatriacji do kraju pracuje na odpowiedzialnych stanowiskach w administracji gospodarczej, a następnie w Komitecie Miejskim PZPR w Gliwicach, mając bezpośredni wkład w rozwój Gliwic odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Wielką Gwiazdą na Wstędze Królestwa Maroka i innymi odznaczeniami.

Źródło: Akta osobowe MSZ /pismo z 24.4.77 nr DK-6121-199/77/.

T-30/ STANISŁAW SKIBIŃSKI - inż. gór. ur. 27.10.1928 r. w Drocourt /Francja/ zm. 21.5.1973 r. w Katowicach - pracownik naukowy Politechniki Śląskiej i działacz polityczny, od 1960 roku Sekretarz d/s nauki i szkolnictwa wyższego KW PZPR w Katowicach. Do 1947 na emigracji we Francji, gdzie po wojnie pracuje jako górnik, działa równocześnie w ZMP "Grunwald", a następnie w PPR.

Po powrocie do kraju kończy studia magisterskie na Politechnice Śląskiej, będąc równocześnie aktywnym działaczem młodzieżowym i politycznym. Przez wiele lat pracuje jako pracownik naukowo-dydaktyczny Politechniki Śląskiej w dziedzinie mechanizacji górnictwa oraz nauk społeczno-politycznych.

Od 1955 r. pracuje na odpowiedzialnych stanowiskach w Komitecie Wojewódzkim PZPR w Katowicach w pionie nauki, ostatnio jako Sekretarz KW. Poniósł duże zasługi w organizację szkolnictwa wyższego w województwie katowickim, a przede wszystkim w rozwój Politechniki Śląskiej.

Odnaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i innymi odznaczeniami.

Źródło: Akta partyjne KW PZPR w Katowicach.

T-31/ FILIP SIEROŃ - działacz rewolucyjny ruchu robotniczego i zawodowego górników ur. 15.IV.1898 r. w Sośnicy, zm. w 1973 r.

Pracę zawodową rozpoczął w obecnej hucie Zabrze, a następnie z przerwami doroku 1945 pracował w obecnej kopalni Makoszowy. W latach 1919-1920 działał w Centralnym Związku Górników i w Komunistycznej Partii Górnego Śląska, a w okresie od 1924-1933 w niemieckim ruchu komunistycznym, w którym pełnił szereg kierowniczych funkcji. W roku 1933 uczestniczył w Antyfaszystowskim Kongresie Polsko-Niemieckim w Gliwicach. W tym samym roku został aresztowany podczas hitlerowskiej akcji terrorystycznej. Więziony był w różnych miejscowościach oraz obozach koncentracyjnych do roku 1940. Po odzyskaniu na skutek amnestii wolności utrzymywał kontakty z działaczami antyhitlerowskimi. W początkowym okresie Polski Ludowej przyczynił się do uruchomienia szeregu kopalń węgla w Zabrzu, Gliwicach i Bytomiu. W 1945 r. wstąpił do PPR a w 1948 r. do PZPR. Od 1951-1954 pełnił odpowiedzialne funkcje w aparacie partyjnym, a m.in. sekretarza KM PZPR w Bytomiu, I Sekretarza KO PZPR w Tarnowskich Górach. Był członkiem Plenum KW PZPR w Katowicach. Posiadał szereg odznaczeń a m.in. Order Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Źródło: Akta osobowe KW PZPR w Katowicach.

T-32/ JÓZEF SKAŁSKI - działacz komunistyczny, ur. 9.11.1886 r. w Będzinie, zm. 2.I.1973 r.

W roku 1905 wstąpił do SDKPiL i z ramienia tej partii prowadził aktywną działalność agitacyjną. Jako funkcjonariusz partii był wielokrotnie więziony, a także zsyłany w głąb carskiej Rosji. Po wybuchu I wojny światowej rozwinął szeroką działalność na rzecz poprawy sytuacji bytowej proletariatu. Razem ze swoimi towarzyszami w roku 1917 prowadził także aktywną działalność antywojenną, za co został wydalony z terenu okupacji austriackiej. W okresie międzywojennym rozwijał szeroką działalność w związkach zawodowych i był współorganizatorem strajków. W roku 1943 wstąpił do PPR i Gwardii Ludowej pełniąc funkcję łącznika. Po wyzwoleniu powierzono mu kierownicze stanowisko w hucie Będzin, gdzie nadal angażował się do działań zmierzających do utrwalenia władzy ludowej. Od roku 1954 pełnił wiele funkcji partyjnych i społecznych w organach administracji państwowej. Za swoją działalność odznaczony został m.in. Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski z Gwiazdą, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Grunwaldu.

Źródło: akta osobowe KW PZPR w Katowicach.

T-33/ EDWARD ŻABIŃSKI - wybitny działacz robotniczy ur. 25.9.1910 r. w Szopienicach, zamordowany przez gestapo w roku 1944. W roku 1927 wstąpił do Związku Młodzieży Komunistycznej, a w rok później do KPP. Za swoje przekonania był kilkakrotnie aresztowany i pozbawiany pracy. W latach okupacji był czołowym organizatorem walki z okupantem. W roku 1940 założył organizację Przyjaciele Związku Radzieckiego, z którą w roku 1943 wstąpił do PPR. W roku 1944 został sekretarzem Komitetu Okręgowego PPR na Górnym Śląsku i znacznie przyczynił się do rozszerzenia na tym terenie działalności partii. W dniu 29.10.1944 r. został aresztowany przez gestapo i po kilku dniach tortur bestialsko zamordowany.

Źródło: Akta osobowe KW PZPR w Katowicach.

T-34/ PAWEŁ TARGOSZ - działacz ruchu robotniczego ur. 28.IV.1903 r. w Sosnowcu, zm. w 1972 r.

Od najmłodszych lat uczył się i pracował zarobkowo w różnych zakładach pracy na terenie Zagłębia Dąbrowskiego. Od roku 1922 rozpoczął działalność rewolucyjną w szeregach Związku Młodzieży Komunistycznej, zaco w roku 1924 został aresztowany. W czasie kilkakrotnych aresztowań na przestrzeni lat 1924-29 wykazywał również aktywną działalność polityczną wśród aresztowanych towarzyszy. Jako ochotnik walczył z okupantem niemieckim, początkowo w szeregach Armii Czerwonej, a potem jako oficer wstąpił do Wojska Polskiego. W roku 1945 został powołany na stanowisko starosty powiatu cieszyńskiego. Następnie sprawował funkcje kierownicze w aparacie partyjnym i zakładach pracy przemysłu ciężkiego. Był autorem wielu prac związanych ze swoją działalnością partyjną. Za zasługi położone w pracy politycznej i zawodowej oraz za udział w walce z okupantem odznaczony został m.in. Orderem Sztandaru Pracy I klasy, Krzyżem Komendorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Źródło: Akta osobowe KW PZPR w Katowicach.